Ankenævnet for Forsikring

934/14

Den 3. marts 2014 blev i sag nr. 84.729:

xxxxx xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Købstædernes Forsikring GS
Grønningen 1
1270 København K

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har AltPrivat forsikring i Købstædernes Forsikring GS. Han klager over størrelsen af den erstatning, selskabet har udbetalt i forbindelse med et anmeldt indbrudstyveri, der fandt sted den 8/11 2012.

Tvisten i sagen vedrører et A. Lange & Söhne armbåndsur, model 109.032 som ifølge klageren har en værdi af ca. 250.000 kr., et par guld manchetknapper og en guld slipsenål. Selskabet har udbetalt 3.000 kr. for uret og 1.500 kr. for manchetknapperne og slipsenålen, men har afvist at udbetale yderligere erstatning med henvisning til, at klageren for så vidt angår uret ikke har sandsynliggjort, at han har været i besiddelse af netop denne type ur. Med hensyn til manchetknapperne og slipsenålen har selskabet henvist til, at klageren ikke har fremlagt nogen dokumentation for, at der er tale om effekter af guld.

I sin klage til nævnet af 9/7 2013 har klageren krævet fuld dækning for effekterne og har til støtte herfor henvist til mailkorrespondancen i sagen.

Selskabet har over for nævnet i brev af 16/7 2013 anført:

> "Forsikringstager har ved en telefonisk henvendelse fra den 9. november 2012 anmeldt et indbrud.

Dette følges op ved e-mail fra den 12. november 2012 hvor forsikringstager oplyser, at der er stjålet et TV og et ur. E-mailen var bilagt en kosterfortegnelse til Politiet, hvori er gengivet, at der er sket tyveri af det nævnte TV et såvel som et ur af mærket 'Alange og Söhne, model 109.032'.

Vi har samme dag opgjort og udbetalt genanskaffelsessummen for Tv'et.

Den 19. november 2012 efteranmelder forsikringstager, at der tillige er stjålet et sæt manchetknapper og en slipsenål af guld.

Vi har i en telefonsamtale med forsikringstager samme dag bedt forsikringstager undersøge hvad et tilsvarende sæt manchetknapper og en slipsenål koster, samt om uret kan genanskaffes.

I kosterfortegnelsen havde forsikringstager henvist til urmager …, som tilsyneladende er den eneste forhandler af denne type eksklusive ure i Skandinavien, og vi har derfor den 7. december 2012 kontakte urmageren telefonisk, og fik herved oplyst, at et tilsvarende ur koster 254.400 kr.

Vi har på denne baggrund den 07.12 bedt forsikringstager dokumentere tabet i form af købskvittering, ligesom vi har bedt om et garantibevis samt evt. oprindelig emballage ('æsken').

Den 12. december 2012 retter forsikringstager telefonisk henvendelse og oplyser, *'at han ikke har noget på uret, da han har købt det på et marked i … af en mand, der har arvet det af sin onkel',* og at han ikke ønskede at oplyse købesummen, men at han vil forsøge at skaffe dokumentation for købet.

Forsikringstager retter derfor ny henvendelse den 2. januar 2013 og uddyber, at hans nabo kan bevidne at forsikringstager har været i besiddelse af uret, og den 3. januar 2013 modtager vi en e-mail fra naboen …, der oplyser, at *'Som aftalt med [klageren], vil jeg hermed bekræfte, at ur - model 109.032 A Lange og Söhne Glashütte I/SA har tilhørt [klageren]. Jeg har haft det med til urmager i … for at få det renset mv.'*

Vi har ved e-mail fra den 4. februar 2013 meddelt forsikringstager at vi ikke fandt dokumentationen tilstrækkelig, og vi bad igen forsikringstager om kvittering for købet. I samme mail opgjorde vi det anmeldte sæt manchetknapper og slipsenålen til kr. 1.500,00, da vi ikke fandt sandsynliggjort, at disse var af guld, og beløbet blev anvist til forsikringstager samme dag.

Den 6. februar 2013 gør forsikringstager indsigelse mod opgørelse af prisen på manchetknapperne og slipsenålen, og vedlægger en håndskrevet erklæring dateret den 6. februar 2013 på linjeret papir, påført et firmastempel fra guldsmed ...

Vi vedlægger en kopi af erklæringen, og som det ses, er der tale om en formløs erklæring, der summarisk gengiver, at der er tale om en kraftig slipsenål i 14. karat og massive manchetknapper, samt en enkelt manchetknap.

Erklæringen indeholder ingen anden beskrivelse, er tydeligvis skrevet med to forskellige håndskrifter, indeholder flere stavefejl, og er i øvrigt ikke dokumentation for, at forsikringstager har været i besiddelse af en slipsenål samt manchetknapper af guld.

3. 84.729

Efter ordlyden af erklæringen er der endvidere tale om et sæt manchetknapper samt derudover én ekstra manchetknap, til trods for at forsikringstager tidligere alene har anmeldt et sæt - altså to - manchetknapper.

Vi har ved en mail fra den 19. februar 2013 fastholdt den anviste erstatning på kr. 1.500 for en slipsenål samt manchetknapper. I mailen har der desværre sneget sig en meningsforstyrrende lapsus ind, idet der i stedet for 'imødegå', skulle have stået 'imødekomme', hvilket vi beklager.

Den 20. maj 2013 klager forsikringstager over erstatningen, og ved mail fra den 22. maj 2013 fastholder vi afgørelsen.

Forsikringstager har ved sin mail fra den 27. maj 2013 gjort indsigelse, og vedlagde en fotokopieret tegning af et ur af mærket 'Alange og Söhne", samt en udtalelse fra fa. …, som bekræfter at have renset og serviceret et ur som gengivet på tegningen, se vedlagte.

Udtalelsen - der er udateret, og som indeholder flere grammatiske fejl samt en stavefejl - gav ikke anledning til en anden afgørelse, men vi har dog den 12. juni 2013 skønsmæssigt og under henvisning til den manglende dokumentation, anvist forsikringstager kr. 3000 i erstatning for et ur.

Forsikringstager har på denne baggrund klaget til Ankenævnet, og efter en ny gennemgang af sagen, fastholder vi afgørelsen.

Vi henviser til, at det er fast skadeforsikringspraksis, at forsikringstager skal dokumentere sit tab, se eksempelvis AK 82.698, hvor Ankenævnet udtaler, at:

'Indledningsvis bemærker nævnet, at det i henhold til almindelige forsikringsretlige principper påhviler forsikringstageren at bevise størrelsen og rigtigheden af et fremsat krav.'

Vi henviser videre til Jønsson og Gawinetskis 'Familieforsikring', 4. udg. s. 222, hvor forfatterne om dokumentationskravet beskriver, at *'Når det drejer sig om sandsynliggørelse af krav kan man som generel regel sige, at den forsikrede må kunne oplyse om købested, købstidspunkt og genanskaffelsespris - i det mindste for nyere og dyrere genstande..'*

For så vidt angår uret, er der anmeldt et ur af mærket 'Alange og Söhne' til en oplyst værdi på kr. 254.400, og vi finder i denne sammenhæng ikke, at forsikringstager har sandsynliggjort, at han har været i besiddelse af netop denne type ur.

Vi lægger vægt på, at der for så kostbart indbo gælder et skærpet dokumentationskrav, og at forsikringstager alene kan oplyse, at det er købt i … af en unavngiven mand, der skulle have arvet det efter sin onkel, og at forsikringstager ikke vil oplyse prisen.

Vi finder ikke, at dette er tilstrækkeligt, eller at en mail fra forsikringstagers nabo samt en formløs udtalelse fra en optiker i … - begge forfattet efter tyveriet - er tilstrækkeligt i denne henseende, da der er tale om et ur til 254.400, se dertil AK 81.689 samt AK 78.425 om dokumentationskravet vedrørende kostbare ure.

For så vidt angår manchetknapperne og slipsenålen, har forsikringstager ingen dokumentation for, at de stjålne effekter er af guld.

4. 84.729

Vi henviser til Jønsson og Gawinetskis 'Familieforsikring', 4. udg. s. 223, hvor forfatterne særligt om arvesmykker skriver, at *'Har man arvet smykker er det også en god ide med fotos eller måske en tegning. Er man usikker på, hvad smykkerne er lavet af - eller har man særligt værdifulde smykker, vil det også være en god ide at få en guldsmed til at beskrive smykkerne'.*

Forsikringstager har hverken fremlagt fotos eller anden sandsynliggørelse af, at smykkerne er af guld.

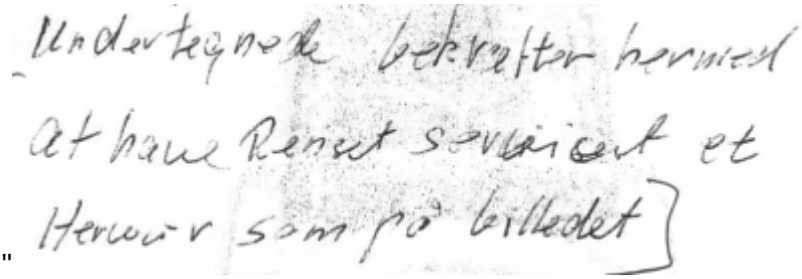
Tværtimod har forsikringstager alene fremlagt en udtalelse fra en guldsmed, som dels er affattet efter tyveriet, dels viser den intet om, hvad de stjålne smykker er lavet af, og er i øvrigt lavet af guldsmeden på baggrund af forsikringstagers beskrivelse af smykkerne, og således uden at guldsmeden har lejlighed til ved selvsyn at vurdere smykkerne eller deres materiale, se igen AK 82.698.

Dertil kommer naturligvis, at den efter sit indhold i øvrigt giver anledning til undren, henset til de to forskellige typer håndskrift der er brugt til at forfatte den, og dels fordi ordene 'manchetknapper' og 'massiv' er stavet forkert.

Vi fastholder derfor, at vi med rette har opgjort erstatningen skønsmæssigt, se dertil AK 81.689 samt AK 79.911."

Klageren har fra en brilleforretning indhentet en udateret erklæring med følgende indhold:

"

"

På side 2 i erklæringen er der et foto af et ur, som det klageren har anmeldt stjålet.

Af policen fremgår bl.a.:

"Forsikringssted [Klagerens adresse]

Forsikringssummen for indbo udgør op til 2.573.000 kr."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Dokumentation**
Det kan være svært, når ting er stjålet eller brændt, nøjagtigt at huske tingenes værdi, udseende og lignende, men den sikrede skal give alle tilgængelige oplysninger med henblik på at dokumentere eller sandsynliggøre ethvert erstatningskrav over for Købstædernes Forsik-

ring. Gem derfor kvitteringer, registreringslister og lignende. Tag eventuelt fotografier af værdifulde ting og opbevar dokumentationen et sikkert sted - for eksempel i en bankboks."

Nævnet udtaler:

Efter almindelige forsikringsretlige principper er det den, der rejser et krav, der skal bevise, hvad der er stjålet og værdien af det.

Efter sin gennemgang af parternes indlæg og de fremlagte bilag finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet på det foreliggende bevismæssige grundlag har opgjort erstatningen for de omtvistede genstande skønsmæssigt som sket. På det foreliggende grundlag kan nævnet følgelig ikke pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning.

Dette udelukker ikke, at en nærmere bevisførelse under en retssag vedrørende de enkelte genstandes art og værdi kan begrunde et andet resultat. En sådan sag må i givet fald anlægges af klageren mod selskabet.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen

Udskriftets rigtighed bekræftes

Carsten Sennels